புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

கவிஞர்
புத்தெழில் மு. திருஞானசேகரம்

புதியதோர்

உலகம்

செய்வோம்

(கவிதைத் தொகுதி)

கவிஞர்
"புத்தெழில்"
மு. திருஞானசேகரம்

வெளியீடு:
பிரச்சார வெளியீட்டு வாரியம்
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

தலைமைச் செயலகம்
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்
தமிழீழம்
25 – 02 – 90

கொண்ட லட்சியம் குன்றிடாதெங்களின்
கொள்கை வீரரின் காலடி மண்ணிலே.....
நின்று கொண்டொரு போர்க் கொடி தூக்குவோம்.
நிச்சயம் ஒரு தாயகம் காணுவோம்.

இங்கு கொழுந்து விட்டெரியும் எமது உரிமைப் போராட்டம் எம் தாயகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களில் எம்மிடையே ஆயிரக்கணக்கான கவிஞர்களை உருவாக்கியதும் ஒன்றாகும். அடக்குமுறைகளும், அராஜகமும் தலைதூக்கும் போது அதற்கெதிரான "குரல்கொடுப்பு" உரத்ததாக எழுவது தவிர்க்க முடியாதது.

உண்மையான கவிஞன் தன் கண்ணுக் கெதிரே தென்படும் அழகை எவ்வாறு பாடுவானோ அதற்கு மேலாகவே..... தன் மூச்சுப்படும் பூமியில் நடக்கும் அநியாயத்தையும், அடக்குமுறையையும் அவனால் பாடாது இருக்க முடியாது. என்றாலும்.... இது உண்மையான கவிஞர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.

தமிழீழ விடுதலைப்போர் என்ற எங்கள் "புனிதப் போரில்" தூங்காத விழியும், துப்பாக்கியும் கையுமாக எம் இளைஞர்கள் வீர வேங்கைகளாக

நிற்கும் காட்சி பரணி ஒன்றிலல் மட்டுமே பாடக்கூடியது. பாடவேண்டிய அந்தப் பரணியையும் களத்தில் கால் பதித்து நிற்கும், வேங்கைகள் நடந்த தடத்திலேயே நடக்கும் கவிஞர்களில் ஒருவரால் மட்டுமே பாடமுடியும்.

"புத்தெழில்" கஞ்சிகையின் ஸ்தாபகரும் அதன் ஆசிரியருமான கவிஞர் மு. திருஞானசேகரம் அவர்களுடைய கண்ணெதிரே நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள் கவிஞர் ஆக்கியுள்ளது. "ஈன நிலை கண்டு துள்ளும்" உள்ளம் அவருக்குள் குடியிருந்துள்ளதை அவரின் படைப்புகளை வாசிக்கும் போது ஊகிக்க முடிகிறது கவிஞர்கள் என்றுமே அடிமைத்தனத்தை விரும்புவதில்லை. ஆதிக்கத்துக்கு அடிபணிவதில்லை.

இந்த மண்ணின் விடிவுக்காக விழுந்து தீயிலே எரிந்து நீரிலே கரைந்து போன தமிழீழவிடுதலைப்புலிகளின் மாவீரர்களான எம்தேசிய வீரர்களது நினைவு நாளிலே..... அவ்வீரர்களுக்கே காணிக்கை செய்து வெளியிட இருந்த கவிதைத் தொகுதியுடன் தமிழீழ விரோத சக்திகளான துரோகிகளிடம் சிக்குண்டு கொலையுண்ட கவிஞர். திருஞான சேகரம் அவர்களது கவிதை நூலை வெளியிடுவதில் நாம் ஆத்ம திருப்தி அடைகின்றோம். கவிஞர் கண்ட கனவு நனவாகி தமிழீழம் வெல்லப்படும் என்ற உறுதியில் தொடர்ந்தும் முன்னேறுகின்றோம்.

கவிஞருக்கு எங்கள் வீர அஞ்சலி.

"புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்"

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

மண்ணை விட்டு ஓடாரோ?

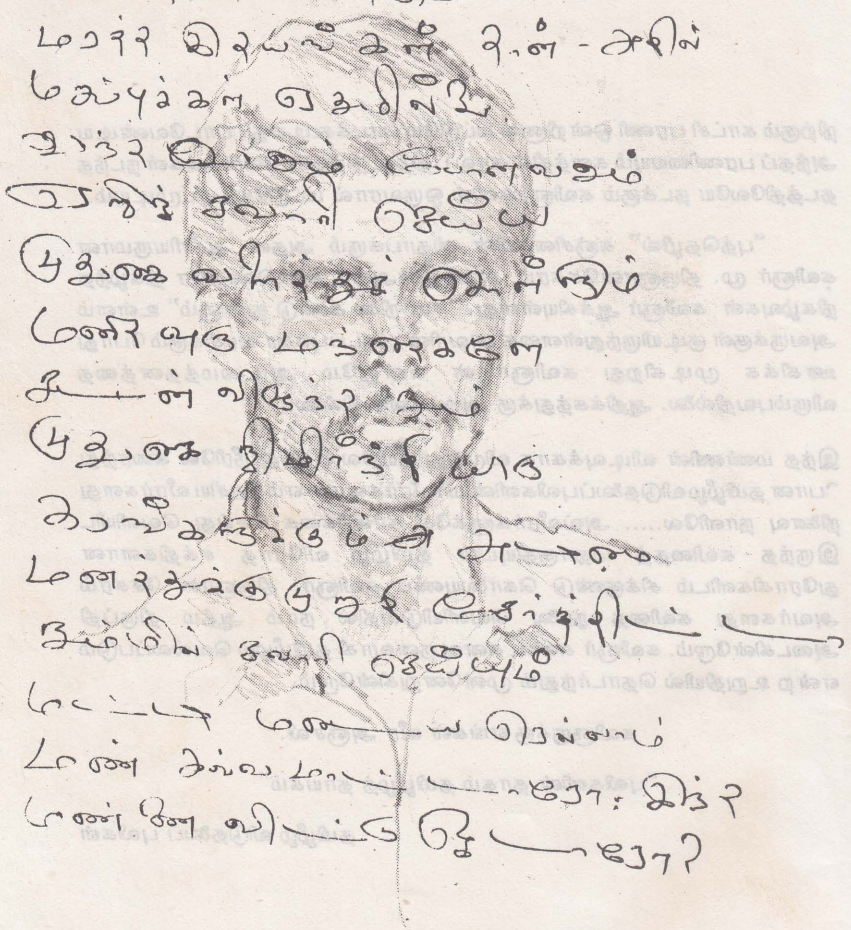

மரங்களாய் பழுப்பவர்க்கு
மரத்த இரவுகள் தின்-அரிக்க
மகிழ்வுகள் எதிரிலே
நடந்த இயல்பு கொள்ளவும்
வரிந்த கவனி தெளிய
புதுமை விளைத்து ஊன்றும்
மனிதம் மரங்களை
தீயின் விருந்து நேர
புதுமை நிலைத்தி யாக
கொடிகளும்பும் அடங்க
மனசுக்குள் புதிய முளைத்திட
நம்பிக்கை வளரி தெளியும்
மடமை மனிதம் எல்லாம்
மண் அள்ள மாட்டாரோ? இந்த
மண்ணை விட்டு ஓடாரோ?

20

அபய கரங்கள்

இந்த மண்ணின்
அடிமை விலங்கை
உடைத்தெறியக்
கிளம்பிய கரங்கள்
வாழ்வளிக்கும்
அபய கரங்கள்.

விடுதலை வேள்வியில்
குருதி சொரிந்து மடிந்த
புனிதவுடல்கள்
மணங் கமழுஞ்
சந்தண மரங்கள்.

ஈழநாட்டின்
அத்திவாரக் கற்கள்
விடுதலைப் பயிரின்
வலுமிகு வுரங்கள்
ஒளியிலா வாழ்வில்
ஒளி விளக்குகள்.

கண்ணீருகுக்குமோ?

சங்கிலியன் ஆண்ட நிலம் பண்டார
வன்னியனைக் கண்ட நிலம் தன்
மான உணர்வு கொண்ட மறவர்தமை
ஈன்ற நிலம் தரணி புகழ் ஈழநிலம்
தன் கரத்தில் பூட்டிய விலங்கொடிக்க
நாதியற்றுத் தவழுநிலம்

நீராறு பாய்ந்து வளங்கொழிக்கும்
நன் செய் நிலம் இன்று
இரத்தாறு பாயும் செந்நிலமாய்
அடிவருடிக் கூட்டத்தால்
நிறைந்த நிலம்

தன் தாய் கதறியழத் தன்
தங்கை காமுகரால் கற்பிழக்க
ஈனப்பிறவியவர் தன் உயிரை
பாதுகாக்கத் தஞ்சம் புகு மீனவர் வாழ்
பாழும் நிலம்

இனவாதப் புயல் நீறுபூத்த நெருப்பாக
தினம் உழைப்பாளர் சுரண்டப்பட
எங்கிருந்தோ வந்த அன்னியனால் கட்டழிந்து
பேரழகு தானிழந்து
மீட்டிட வாளின்றி யழியு நிலம்

நாளையுதிர்க்குந் தலைமுறையை
இன்றே யடிமைகளாய்
பட்டோலை தானெழுதி
வைத்திடா எம் சுதந்திரத்தை மறந்து
அழியுமிவ்வுயிரைக் காக்கும் எம் செயலால்
நாளையுலகம் மகிழுமோ?
கலங்கிக் கண்ணீருகுக்குமோ?

மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திடுமோ?

தாய் மண்ணில் வாழ்ந்திட்டால்
தலைதான் போகுமென்று அண்டிப்பிழைப்பதற்க்கு,
அன்னிய மண் போன மைந்தனுக்கு
தாலியுடன் கூறையுடன்
கொழுத்த பெரும் பணத்தோடும்
படத்தோடும் பெண்மகளையனுப்பியங்கு
சுயம் வரம் நடத்திடும் உற்றூர் செயல் கண்டு
அதிசயந்தான் கொள்ளாரோ?

தாயகத்தின் சுதந்திரத்தை
தங்களுக்குச் சாதகமாய்
தயங்காமல் ஆக்கிக்கொண்ட
தமிழீழ மக்களவர்
ஆயிரமாயிரமாய் படையெடுத்து
தூர தேசம் சென்ற செயல்
மண்ணின் மைந்தர்க்கு
மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திடுமோ?

விடுதலையை நேசித்து நித்தம்
மரணிக்கும் சுதந்திர இதயங்கள்
அகதியாய் ஆண்டியாய்
பிச்சை ஓடேந்தி பணம் நாடி
பறந்தோடும் ஈனர்கள் நிலைகண்டு
அந்தோ பரிதாபம் என்று தான் உரையாரோ?

எந்நாளோ?

பஞ்சணைகள் மீதினிலே கண்மூடி நாம் துயில
பஞ்சைப் பராரிகள் போல் கொள்ளிவால்
பிசாசுகள் போல் நடு
நிசி வேளையிலும் சுட்டெரிக்கும்
வெய்யிலிலும் கண்ணுறக்கம் சொந்தப்
பசியேதும் நோக்காது கொண்ட
உயர் கொள்கைக்காய் இன்னமும்
உறுதியுடன் உயரத் தூக்கிய
கரங்களுடன் சோர்வற்ற
உள்ளமுடன் நித்தமும்
பம்பரமாய் சுற்றுகின்ற
நம்மண்ணின் காவல் தெய்வங்கள்
சுதந்திரப் பெருமூச்சு விடும் நாள் எந்நாளோ?
அமைதியாய் சுற்றமுடன்
மகிழும் நாள் எந்நாளோ?

புதியதோர் உலகஞ் செய்வோம்

புதியதோர் உலகஞ் செய்வோம் – அதில்
புதுமைகள் பலவுங் காண்போம்
நித்தம் நித்தம் உழைத்து உழைத்து
இளைத்துப் போன மக்கள் வாழ்வில்
சத்தான உணவுமின்றி நற்கல்வி
தானுமில்லை ஒரு பொழுது வேளை தன்னும்
மெய்மறந்து கண்ணுறங்க
ஒய்வு தான் ஏதுமில்லை

மாளிகை மீதினிலே உல்லாச வாழ்வுடனே
இதமான மோட்டார் பவனியும் – எங்கள்
இரத்தப் பிழிவின் பயனுயுதித்ததிந்த
எசமான் வாழ்வில்

மாடாய் உழைத்து ஓடாய்ப் போன
கறுத்த மேனி கேள்விக்குறியாய் வளைந்துபோக
உடலைத் தூக்கி நடக்கமுடியாது ஊதிப்பருத்த
முதலைக் கூட்டம் சுரண்டிக் கொழுக்கும்
சுரண்டல் முறையும் மடிந்து போக

பாழ் பட்டுப்போன பண்டைப் பண்பால்
தாழ்வுற்ற வாழ்வை தினமும் வாழும்
மாதர் தாமும் தம்மைச் சுற்றிய பாசவிலங்கை
உடைத்தே எறியும் (புதிய)

அஞ்சிடோம்! இனித் துஞ்சிடோம்!

நெஞ்சுக்கு நேரே துப்பாக்கி நீளினும்
அஞ்சிடோம் இனித் துஞ்சிடோம்
வஞ்சகனையால் எம்மை அழித்திட எண்ணும்
நஞ்சகனையர் தமை வீழ்த்திடு நாள்வரை
பஞ்சகனையும் முள்ளாய்க் குத்திடும்
நெஞ்சுரமிக்க தீரர்கள் தியாக சீலர்கள்
பதிந்த பாதச் சுவடுகள் பற்றிடின்
சுதந்திரம் நம் கால்களில்
தஞ்சம் புகுந்திடும்

தென்றலே என்னைத் தீண்டாதே

தென்றலே என்னைத் தீண்டாதே
உனக்கும் கூடச் சுதந்திரம் இல்லை
சொந்த மண்ணில் நடக்கக் கூட
வந்தவன் தானே அனுமதிக்க வேண்டும்
எந்தன் மண்ணில் எந்த அடிமையும்
எனக்கு ஆணையிட அனுமதியேன்
மந்தைக் கூட்டம் போல்
பத்துடன் ஒன்றுய்க் கூடி நடக்க
பாழ்பட்ட மனது மறுக்கிறதே
சுதந்திர பூமியில்
சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்க
இதயம் ஏங்குதே

புதியபாதை

உலகம் இனி எங்கள் கைகளில்
உழைக்கும் மக்களே உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்
உழைப்பைச் சுரண்டிக் கொழுத்த வர்க்கம்
வாலைச் சுருட்டுங் காலமின்னுந் தூரமில்லை

காலங் காலமாக நாங்கள்
நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த
பாடுபட்டு உழைத்த போதும்
அவல வாழ்வு மாறவில்லையே
எரிந்த வயிறு குளிரவில்லையே

நாளை இந்த உலகம் மாறும்
புதியதொரு தலைமை தோன்றும் – அதனால்
அடிமை வாழ்வு ஒளிந்து போகும் – அதற்கு
உழைக்குங்கரங்களே உயரத் தூக்குவோம்
புதிய பாதையை நாங்கள் வகுப்போம்.

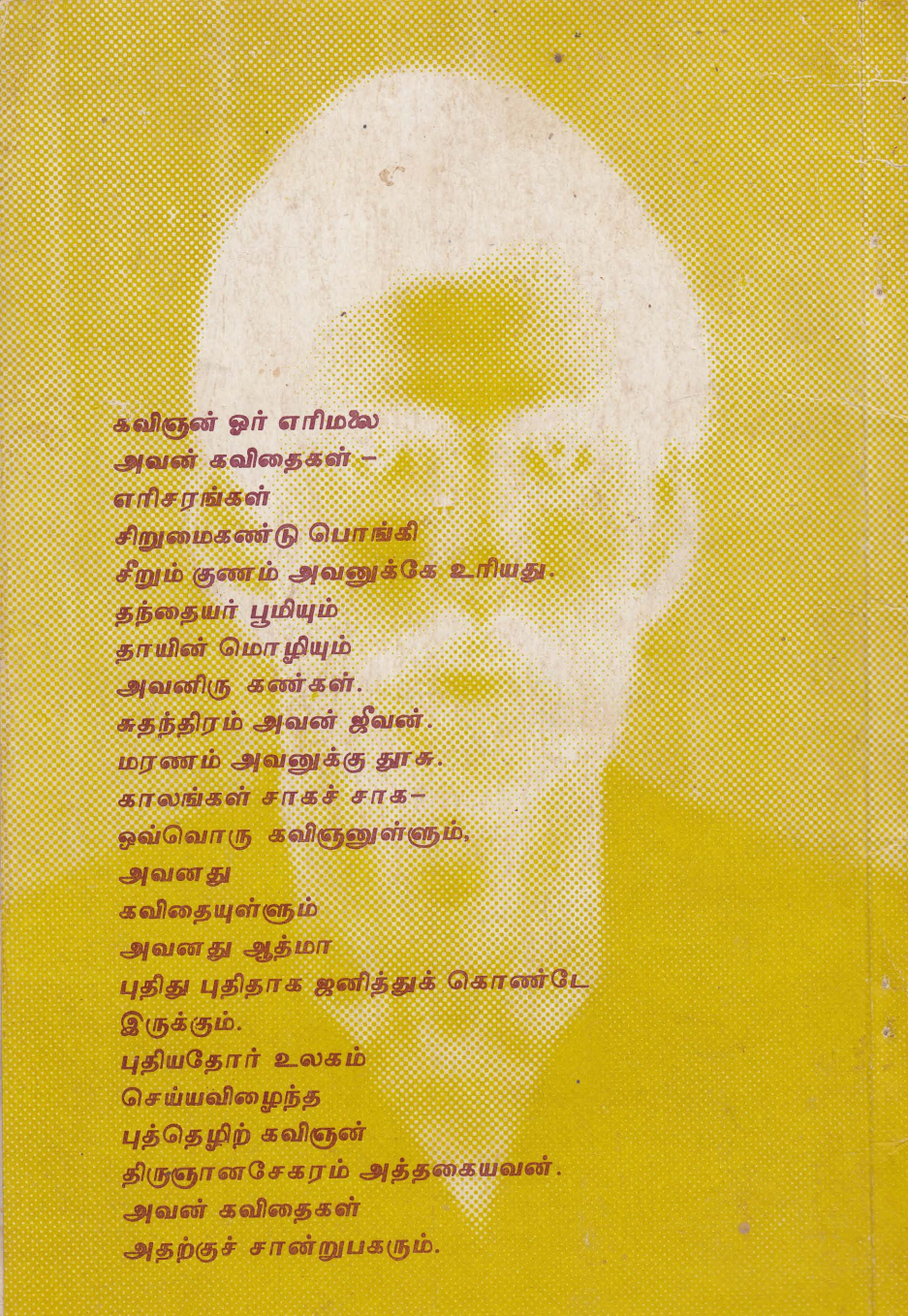

கவிஞன் ஓர் எரிமலை
அவன் கவிதைகள் –
எரிசரங்கள்
சிறுமைகண்டு பொங்கி
சீறும் குணம் அவனுக்கே உரியது.
தந்தையர் பூமியும்
தாயின் மொழியும்
அவனிரு கண்கள்.
சுதந்திரம் அவன் ஜீவன்.
மரணம் அவனுக்கு தூசு.
காலங்கள் சாகச் சாக –
ஒவ்வொரு கவிஞனுள்ளும்,
அவனது
கவிதையுள்ளும்
அவனது ஆத்மா
புதிது புதிதாக ஜனித்துக் கொண்டே
இருக்கும்.
புதியதோர் உலகம்
செய்யவிழைந்த
புத்தெழிற் கவிஞன்
திருஞானசேகரம் அத்தகையவன்.
அவன் கவிதைகள்
அதற்குச் சான்றுபகரும்.